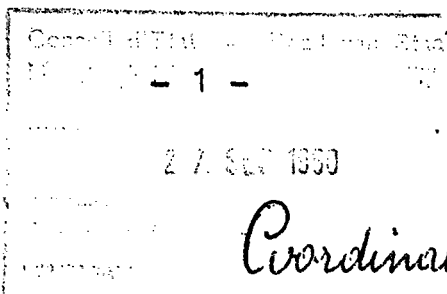


ADV.



L. 7267/2/V.

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

Coordination(2)

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 19e augustus 1960 door de Minister van Economische Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "waarbij aan de mijnconducteurs bij de Administratie van het Mijnwezen een mijntoelage wordt toegekend", heeft de 23e augustus 1960 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires économiques, le 19 août 1960, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "attribuant une allocation minière aux conducteurs des mines près l'Administration des Mines", a donné le 23 août 1960 l'avis suivant :

Het ontwerp heeft tot voorwerp het toekennen van een mijntoelage aan de mijnconducteurs bij de administratie van het mijnwezen.

De Raad van State heeft in zijn advies van 24 juli 1956 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit houdende toekenning van een mijntoelage aan de ingenieurs van het mijnkorps verklaard, dat die toelage als een bijkomende wedde dient te worden beschouwd. Bedoeld advies luidde namelijk als volgt :

"In tegenstelling tot de toelagen en vergoedingen van het besluit van de Regent van 29 maart 1950, waarop leden van het Rijkspersoneel alleen recht hebben mits zij abnormale lasten hebben gedragen of abnormale prestaties hebben verricht, wordt de toelage van het ontwerp, die samen met de wedde zal uitbetaald worden en altijd met het bedrag ervan zal schommelen, zonder onderscheid en onvoorwaardelijk aan alle leden van het mijnkorps toegerekend. Dit bedrag dat, zoals de wedde, alleen afhankelijk is van de graad van het personeelslid, blijft, welke naam men er ook moge aan verbinden, gewoon een weddeverhoging, waarmede de Staat trouwens, overeenkomstig de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en geestelijke pensioenen (artikel 10) en het koninklijk besluit van 25 november 1848, rekening zal moeten houden bij de berekening van het pensioen van hen die deze toelage zullen ontvangen!"

+

+ +

.../...

Artikel 2 van het ontwerp verwijst naar artikel 42 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der Ministeries. Artikel 42 van dit statuut bepaalt de verhogings- en verlagingscoëfficiënt die aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen is gekoppeld.

De wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, heeft de wijze van berekening van de coëfficiënt zoals die door artikel 42 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 was vastgesteld, door andere bepalingen vervangen.

De verwijzing naar artikel 42 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 moet dus weggelaten worden.

Het ware raadzaam artikel 2 te stellen als volgt :

"Artikel 2.-

Het bedrag van de in artikel 1 bedoelde toelage is gelijk aan 20 t.h. van de door de betrokkenen genoten jaarlijkse brutowedde, verhoogd of verlaagd overeenkomstig de wet tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen".

.../...

Voor de artikelen 1 en 3 wordt de volgende lezing aanbevolen :

"Artikel 1.-

Aan de mijnconducteurs bij de administratie van het mijnwezen wordt onder de benaming "mijntoelage" een jaarlijkse vaste toelage verleend".

"Artikel 3.-

De mijntoelage wordt maandelijks uitgekeerd samen met de wedde van de maand waarop zij betrekking heeft. Zij wordt betaald in dezelfde mate en op dezelfde wijze als de wedde, wanneer deze voor geen volle maand verschuldigd is. Zij wordt aangerekend op de voor de bezoldiging van het personeel uitgetrokken begrotingskredieten".

Le projet tend à octroyer une allocation minière aux conducteurs des mines près l'administration des mines.

Dans l'avis qu'il a donné le 24 juillet 1956 sur un projet d'arrêté royal attribuant une allocation minière aux ingénieurs du corps des mines, le Conseil d'Etat a observé qu'une telle allocation est à regarder comme un supplément de traitement. Cet avis s'exprimait notamment en ces termes :

"Au contraire des allocations et indemnités de l'arrêté du Régent du 29 mars 1950, auxquelles les agents de l'Etat n'ont droit qu'à condition d'avoir supporté des charges ou accompli des fonctions anormales, l'allocation du projet, qui sera payée avec le traitement et qui variera toujours avec lui, est accordée indistinctement et d'une manière inconditionnelle à tous les membres du corps des mines. Ne dépendant, comme le traitement, que du grade de l'agent, cette somme, quel que soit le nom qu'on lui donne, n'est qu'une simple augmentation de traitement dont l'Etat devra d'ailleurs tenir compte, conformément à la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques (article 10) et à l'arrêté royal du 25 novembre 1848, pour calculer la pension de ceux qui la recevront".

+

+ +

L'article 2 du projet se réfère à l'article 42 de l'arrêté royal du 16 février 1953 portant statut pécuniaire du personnel des Ministères. Cet article 42 fixe les coefficients de majoration et de réduction qui sont rattachés à l'indice des prix de détail.

.../...

La loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail a remplacé par d'autres dispositions les modalités du calcul du coefficient telles qu'elles avaient été déterminées par l'article 42 de l'arrêté royal du 16 février 1953.

La référence à ce dernier article devrait, dès lors, être omise.

L'article 2 gagnerait à être rédigé comme suit :

"Article 2.-

Le montant de l'allocation visée à l'article 1er s'élève à 20 p.c. du traitement brut annuel des intéressés, affecté du coefficient de majoration ou de réduction fixé par la loi unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail".

Une rédaction meilleure est proposée à la fin de la version néerlandaise du présent avis, pour le texte néerlandais des articles 1er et 3.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : A. VRANCKX,
Messieurs :

L. MOUREAU,
K. MEES,

G. VAN HECKE,

P. DE VISSCHER,

C. ROUSSEAU,

De overeenstemming tussen de
Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht van
de H. K. MEES.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. W. VAN ASSCHE, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) C. ROUSSEAU.

La chambre était composée de

raadsheer van State, voorzitter,
conseiller d'Etat, président,

raadsheren van State,
conseillers d'Etat,

bijzitters van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la sec-
tion de législation,

adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version
néerlandaise et la version fran-
çaise a été vérifiée sous le con-
trôle de M. K. MEES.

Le rapport a été présenté par
M. W. VAN ASSCHE, auditeur.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) A. VRANCKX.